

حدود سه ماه به انتخابات ریاست جمهوری امریکا باقی مانده و دونالد ترامپ در حالی که آماده می‌شود در این انتخابات بخت خود را برای کسب دومین دور ریاست جمهوری محک بزند، دور جدیدی از تنش را با چین به راه انداخته است. واشنگتن طی ماه‌های اخیر تقریباً در هر موضوعی در مورد چین از غول فناوری هوآوی و شبکه تلفن نسل پنچ گرفته تا شیوع ویروس کرونا، قوانین امنیت ملی جدید هنگ کنگ، وضعیت اقلیت ایغور در استان سین کیانگ و وضعیت حقوقی درای جنوبی چین موضع به شدت خصمانه‌ای گرفته و حالا کار را به تعطیلی دفاتر دیپلماتیک کشانده است. بحران کنسولگری‌ها دور جدید تنش بین دو طرف است که می‌تواند راه تفاهم دیپلماتیک را برای کاهش تنش مسدود کند و به همین دلیل است که برخی از ظهور جنگ سرد جدید بین دو سوی پاسیفیک می‌گویند، اما باز احتمال دارد که موضوع بیشتر یک تاکتیک تبلیغاتی از سوی ترامپ باشد.

جنگ کنسولگری‌ها

دور جدید تنش از سوی امریکا زمانی شروع شد که در روز چهارشنبه ۲۲ جولای از چین خواست کنسولگری خود را در شهر هیوستون واقع در ایالت تگزاس ببندد. مایک پمپئو، وزیر خارجه امریکا مدعی شد دستور بسته شدن این کنسولگری به این دلیل صادر شده که از این کنسولگری برای سرقت دانش فناوری استفاده می‌شد که مالکیت معنوی آن متعلق به امریکایی‌هاست. سناتور تندرو جمهوری خواه مارکو روبریو، رئیس موقت کمیته اطلاعاتی سنات، با پا فراتر گذاشت و این کنسولگری را به عنوان «فرشگاه جاسوسی» توصیف کرد که به زعم وی «باید مدت‌ها پیش از این تعطیل می‌شد». به‌رغم این ادعاها، مقامات امریکا نتوانستند مدرک و شواهدی از فعالیت مخالف با پروتکل‌های دیپلماتیک در این کنسولگری رو کنند و به نظر می‌رسد که تنظیم دادخواستی علیه خانم جوان تانگ، محقق زیست‌شناسی در دانشگاه کالیفرنیا، بیشتر در جهت توجیه این اقدام باشد. دادستان‌های امریکا مدعی شده‌اند که خانم تانگ اظهارات غلطی را برای اخذ ویزا بیان کرده بود و در حالی منکر رابطه‌اش با ارتش آزادی‌بخش خلق چین شده که در تحقیقات به عمل آمده کسی از او در یونیفرم نظامی این ارتش به دست آمده‌اند. در این بین، یک مرد سنگاپوری به نام جو وی یو مشهور به دیکسون یووز جمعه ۲۴ جولای به دادگاه احضار شده با این اتهام که از بست مشاوره سیاسی خود به‌عنوان پوششی برای جمع‌آوری اطلاعات مهم و ارزشمند و محرمانه برای نهاد فدا شده چین استفاده می‌کرد. پمپئو در بین این چند روز از دستور تعطیلی کنسولگری چین در هیوستون تا دادگاه وی یو، به شهر یورپا لیندا واقع در ایالت کالیفرنیا رفت تا با ایراد یک سخنرانی ابعاد واقعی جنگ کنسولگری علیه چین را بیان کند و نشان دهد که مسئله تنها محدود به یک نفر با نفوذ اتهاماتی ناچیز و احتمالاً ساختگی نمی‌شود، بلکه مسئله بسیار اساسی‌تر و مربوط به رویکرد کلی دولت امریکا می‌شود.

چین ستیزی

قبل از هر چیز، باید توجه داشت که پمپئو برای رفتن به این شهر قصد انجام حر کتی نمادین را داشت. او به این شهر رفت تا در کتابخانه ریاست جمهوری ریچارد نیکسون سخنرانی

۱۲ چشم انداز

سید رضا میر طاهر

با روی کار آمدن دونالد ترامپ در ژانویه ۲۰۱۷، امریکا گام‌های جدیدی برای تقویت زرادخانه هسته‌ای خود برداشت و رویکرد هسته‌ای خود را نیز به منظور افزایش احتمال استفاده از این تسلیحات کشتار جمعی تغییر داد. این دولت در دکترین هسته‌ای جدید امریکا موسوم به «بازبینی وضعیت هسته‌ای (ان پی آر)» که در فوریه ۲۰۱۸ منشور شد، بر تقویت زرادخانه هسته‌ای، ساخت تسلیحات اتمی جدید و در پیش گرفتن رویکردی نوین درباره حمله هسته‌ای و نیز اقدامات پیش‌سندسته هسته‌ای تأکید شده است. از دیدگاه واشنگتن، به‌سازاری و نوسازی زرادخانه هسته‌ای امریکا به‌عنوان یکی از مهم‌ترین ابزارهای تهدید و اعمال قدرت با زرادنده از اهمیت اساسی برخوردار می‌باشد و به همین دلیل دولت ترامپ به دنبال از سرگیری آزمایش‌های هسته‌ای است، مسئله‌ای که با مخالفت دموکرات‌ها در مجلس نمایندگان امریکا مواجه شده است.

مصبوه مجلس نمایندگان

مجلس نمایندگان امریکا دوشنبه ۳۰ ژوئن (۲۰ ژوئن) طرحی با هدف جلوگیری از اقدام دولت ترامپ برای انجام نخستین آزمایش هسته‌ای در دهه‌های اخیر تصویب کرد. نمایندگان این مجلس با ۲۲۷ رأی موافق در برابر ۱۷۹ رأی مخالف، متمم قانون اختیارات دفاع ملی ایالات متحده را تصویب کردند که بر اساس آن تأمین بودجه برای «انجام یا آماده شدن برای هر گونه آزمایش انفجار هسته‌ای» را منع می‌کند. این متمم با مصوبه‌ای که سنا در این باره دارد، تضاد داشته و قبل از آنکه قانون اختیارات دفاع ملی برای امضا به کاخ سفید فرستاده شود، باید اختلاف سنا و مجلس نمایندگان در این باره حل و فصل شود. براساس مصوبه سنا که «نام کاتن» سناتور جمهوریخواه ایالت آرکانزاس ارائه کرده است، دست کم ۱۰ میلیون دلار «برای عملی کردن پروژه‌های مرتبط با کاهش زمان لازم به منظور انجام آزمایش هسته‌ای» تأمین خواهد شد. کارل کیمبال، مدیر انجمن کنترل تسلیحاتی امریکا در واکنش به پیشنهاد کاتن گفته که آزمایش هسته‌ای اقدامی «فراطر از بی‌احتیاطی» است. کیمبال همچنین از کنگره خواسته در رأی‌گیری آینده درباره بودجه دفاعی و بودجه بخش انرژی، قانونی را تصویب کند که استفاده از پول مالیات‌دهندگان برای از سرگیری آزمایش‌های هسته‌ای را منع کرده‌از تبدیل شدن امریکا به کشوری که به منع گسترش تسلیحاتی پایبند نیست، جلوگیری کنند.

این اقدام جمهوری خواهان در مجلس سننا در عین حال با واکنش دموکرات‌ها در مجلس نمایندگان مواجه شد. در اوایل ژوئن ۲۰۲۰ مقام‌های ارشد دموکرات در مجلس نمایندگان

کند؛ کسی که با سفر تاریخی خود به پکن در ۱۹۷۲ فصل جدیدی از بهبود رابطه بین واشنگتن و پکن را رقم زد. پمپئو به این کتابخانه رفت تا دقیقاً بگوید که این فصل به پایان رسیده است. سخنرانی او مثل همیشه و دیگری سخنرانی هایش مملو از عبارتی تند و گزنده بود که همدست یک کابوی بیگانه با عرف سیاسی و دیپلماتیک صحبت می‌کند. برای نمونه، او گفت که «سیاست‌های ما و دیگر کشورهای آزاد، اقتصاد شکست خورده چین را احیا، کرد و در واقع، پکن دست‌های بین‌المللی را که آن را تغذیه کردند، گاز گرفت.» او در استفاده از این لحن و کلام حتی رئیس‌جمهور پیشین رونالد ریگان را هم بی‌نصیب نگذاشت. ریگان زمانی در مورد شوروی سابق گفته بود: «اعتماد داشته باش، اما راستی آزمایی کن.» تا با این شعار پیمان کنترل جنگ‌افزارهای هسته‌ای با شوروی را توجیه کند. پمپئو با تغییر این شعار گفت: «بی‌اعتماد باش و راستی آزمایی کن.» روشن است که بی‌اعتمادی او ناشی از خوی چین‌ستیزی است که در بدنه تندروهای دولت ترامپ مشهور به بازها رواج دارد و بیش از هم استیو بنن این خوی را نشان داده بود. این جناح به‌طور کلی رویکرد آن دو رئیس‌جمهور جمهوری خواه را برای تعامل با شرق قبول ندارند، بلکه قاعده آنها بر مبنای تقابل و رو در روی با شرق است. حالا پمپئو بر مبنای این قاعده به دنبال ایجاد ائتلاف بین‌المللی علیه چین است، در خواستی که او در به همین سخنرانی مطرح کرد و مدعی شد که «مبارزه با سلطه حزب کمونیست چین، مأموریت زمان ماست» و «شاید وقت آن است که ائتلافی از کشورهای دارای دموکراسی علیه چین تشکیل شود.» نکته طنز در سخنان او اینجاست که ظاهر آلتاش ژانویه سال قبل را فراموش کرده که با سر و صدای زیاد کنفرانسی را در لهستان به راه انداخت تا به‌زعم خود ائتلاف جهانی علیه ایران تشکیل بدهد، اما در کشاندن کشورهای مهم جهانی به آن

بازگشت واشنگتن به جنون هسته‌ای

ترامپ دنبال پس گرفتن امضای پیمان منع جامع آزمایش‌های هسته‌ای است

امریکا با سال‌نامه‌ای به وزارت دفاع امریکا (پنتاگون) و وزارت انرژی پیشنهاد از سرگیری آزمایش هسته‌ای را «غیرقابل تحمل» توصیف کردند. همچنین پس از تصویب طرح ممنوعیت تخصیص بودجه برای آزمایش‌های هسته‌ای در مجلس نمایندگان در ۳۰ تیر، «دام اسمیت» نماینده دموکرات واشنگتن و رئیس کمیته نیروهای مسلح در مجلس نمایندگان امریکا گفت: «ماندنیازی به انجام آزمایش‌های هسته‌ای نداریم؛ نگرانی ما این است که سنا ۱۰ میلیون دلار برای انجام این کار در لایحه دفاعی خود گنجانده است. من خواهی‌ام مسئله را به‌طور شفاف اعلام کنیم که تصور نمی‌کنیم انجام آزمایش هسته‌ای ایده خوبی باشد.»

بهبانه دولت ترامپ

بحث انجام آزمایش‌های هسته‌ای در امریکا پس از آن اوج گرفت که دولت دونالد ترامپ اوایل سال جاری میلادی (۲۰۲۰) طرح انجام این آزمایش‌ها به‌عنوان یک تاکتیک مذاکراتی در مقابل مسکو و پکن را مطرح کرد. دولت ترامپ به‌دنبال دستیابی به یک پیمان هسته‌ای سه‌جانبه با روسیه و چین است تا آن را جایگزین پیمان استارت جدید با روسیه کند، ولی چین تاکنون بارها دعوت امریکا برای پیوستن به این مذاکرات را رد کرده است. امریکا از سال ۱۹۹۲ تاکنون آزمایش هسته‌ای انجام نداده است، ضمن اینکه به دنبال بهانه‌جویی برای از سرگیری آزمایش‌های هسته‌ای است. وزارت دفاع امریکا (پنتاگون) روسیه را به انجام

رقابت برای ماه نوامبر، سمت‌وسوی سیاست خارجی رئیس‌جمهور آمریکا را تعیین می‌کند

مرا‌نامه انتخاباتی ترامپ برای استراتژی چینی

کنفرانس، ناکام ماند و در نتیجه، از ائتلاف او جز همان کنفرانس و نمایش تبلیغاتی چیزی باقی نماند. حالا بازی می‌خواهد ائتلاف جهانی علیه چین به راه بیندازد و ناگفته پیداست که نتیجه ائتلاف او جز همان سخنرانی در کتابخانه نیکسون چیز دیگری نخواهد بود؛ چنان که روزنامه گاردین دو روز بعد از سخنرانی‌اش نوشت: «دیپلماسی امریکا برای جذب متحدان علیه چین در ضعیف‌ترین حالت ممکن است.»

تردیده‌ها در مورد ترامپ

استیو بنن به همراه ترامپ به کاخ سفید آمد و اولویتش تقابل صددردی با چین بود و هر چند که جنگ قدرت در کاخ سفید سرانجام او را در همان سال نخست از ریاست جمهوری ترامپ کنار گذاشت، اما این میراث او ماند و به نظر می‌رسد که پمپئو به‌همراه دیگر بازی‌های کاخ سفید آن را به اوج خود رسانده باشد. تعطیلی کنسولگری چین در هیوستون، تعطیل شدن کنسولگری امریکا در شهر چنگدو واقع در جنوب غربی چین و لایه‌های کار تشدید تنش و حتی انجام یک درگیری در روابط دیپلماتیک بین دو کشور در سال ۱۹۷۹ به این سو است که می‌توان گفت که جنگ دیپلماتیک بین دو کشور عملاً شروع شده و حتی ترامپ احتمال بسته شدن کنسولگری‌های دیگر را هم مطرح کرده است، اما آیا او این کار انجام می‌دهد و حتی جلوتر رفته و با بستن سفارت‌خانه روابط دیپلماتیک با چین را سخنرانی مطرح کرد؟ این نکته‌ای است که کسی به آن تردید اطمینان ندارد و حتی بازی‌های واشنگتن هم نسبت به آن تردید دارند. سناتور روبریو تردید خود را به این نحو بیان کرده است: «گرانی من این است که تشدید این تنش واقعاً درباره رویارویی با چین است یا ارتباطی با انتخابات چهار ماهه بعد ما دارد؟» حتی دموکرات‌ها نیز متوجه این موضوع هستند و به همین جهت است که سناتور دموکرات باب مندز از ایالت نیوجرسی

می‌پرسد: «مانی که چین تلافی کند که گفته‌است این کار را می‌کند، گام بعدی ما چه خواهد بود؟» این ابراز تردیدها جدای از برخی گزارش‌هاست که بنابر آنها، ترامپ به دستیارانش گفته به دنبال تشدید بیشتر تنش‌ها با پکن نیست و فعلاً هر گونه تحریم بیشتری علیه دیگر مقام‌های ارشد چینی در نظر ندارد. در واقع، مشکل امریکا در رویارویی با چین بیشتر از آن که به پکن و نحوه عکس‌العمل آن ربط داشته باشد به خود ترامپ و تزلزل شخصیتی او ارتباط دارد. گزارش هفته قبل سی‌ان‌ان نشان داد که مشارکت اقتصادی شخص ترامپ با چین به‌رغم این تنش‌ها ادامه داشته و بر اساس داده‌های گمرک امریکا، شرکت‌های ترامپ مشغول واردات کالا از چین به امریکا هستند. این ترامپ تاجر است که می‌داند نباید تنش بین امریکا و چین را به آن حدی برساند که به تجارت شخصی‌اش لطمه بزند، وجه دیگر مربوط می‌شود به شخصیت سیاسی ترامپ به‌خصوص از منظر انتخابات ماه نوامبر. راهبرد چین‌ستیز تنها ابراز در دست سنا، تبلیغاتی ترامپ است تا با آن دست‌کم بخشی از ناتوانی‌ها و شکست‌های دولتش را در سیاست‌های داخلی و خارجی توجیه کند و لایه‌های کار تشدید تنش و حتی انجام یک درگیری نظامی، اما در سطحی بسیار محدود و قابل کنترل است. به نظر می‌رسد که خود ترامپ هم بین این دووجه خود سرگردان شده و نمی‌داند حرکت بعدی‌اش چه باشد و پکن هم در حال بازی کردن با این دووجه از شخصیت ترامپ است و به همین جهت بود که باافلاصه بعد تعطیل شدن کنسولگری‌اش در هیوستون دستور تعطیلی کنسولگری امریکا در چنگدو را داد. نگرانی سناتور روبریو از این جهت موجه است و به نظر می‌رسد که تنش فعلی بسته به وضعیت انتخاباتی ترامپ است و در این بین، هر احتمالی حتی یک درگیری نظامی محدود و کنترل شده هم را نباید از نظر دور داشت.

اطمینان قاطع دارد! آیا امریکا مدرک جدیدی دارد؟»

پیمانی مهم

امریکا در حالی خود را آماده انجام دادن مجدد آزمایش‌های هسته‌ای می‌کند که پیمان منع جامع آزمایش هسته‌ای را امضاء کرده‌است. هر چند اکنون تعداد کشورهای تصویب‌کننده این پیمان به حد کافی نرسیده است تا به مرحله اجرایی برسد، اما بیشتر قدرت‌های جهان از ماده اصلی مندرج در آن درباره پایان دادن به آزمایش‌های هسته‌ای بی‌روسی می‌کنند. پیمان منع جامع آزمایش‌های هسته‌ای در ۱۰ سپتامبر ۱۹۹۶ به‌عنوان یک معاهده چندجانبه به تصویب مجمع عمومی سازمان ملل رسید و از اواخر سپتامبر همان سال برای امضا در دسترس اعضا قرار گرفت. این پیمان، کشورهای عضو را از هر گونه انفجار هسته‌ای در هر شکل و هر نوع قلمرو یا کنترل دولت عضو این پیمان منع می‌کند. یکی از مهم‌ترین ملزومات اجرای این پیمان استقرار سامانه‌های نظارت بین‌المللی از جمله ایستگاه‌های لرزه‌نگاری مادون صوت است. یکی از کشورهایی که با وجود برخورداری از زرادخانه هسته‌ای، هنوز پیمان «سی‌تی‌بی‌تی» را برای عملیاتی شدن از تصویب نهادهای قانونگذاری خود نگذرانده، امریکاست. هر چند واشنگتن در ۲۳ سپتامبر ۱۹۹۶ پیمان سی‌تی‌بی‌تی را امضا کرده، اما سناى این کشور از تصویب این پیمان خودداری کرده است. با این حال واشنگتن این حق را به خودمی‌دهد که دیگر کشورها را متمم به نقض پیمان منع جامع آزمایش‌های هسته‌ای کند.

جمع‌بندی

در برهه کنونی پیمان‌های مرتبط با تسلیحات هسته‌ای به یکی از نقاط اصلی اختلاف و تنش بین روسیه و امریکا تبدیل شده است. ترامپ اکنون پیمان‌های کاهش یا امحای تسلیحات هسته‌ای را هدف گرفته و تلاش خود را معطوف به خروج امریکا از این پیمان‌ها کرده‌است. انتظار می‌رود که این وضعیت را تغییر خواهد داد این به معنای تلاش جدی امریکا برای افزایش و نوسازی زرادخانه هسته‌ای امریکا از جمله با آزمایش‌های هسته‌ای جدید خواهد بود. در این زمینه «مارک اسیر» وزیر دفاع امریکا در چهار آوریل ۲۰۲۰ گفته که اولویت استراتژی این وزارت‌خانه، مدرن‌سازی نیروهای هسته‌ای امریکاست، وی معتقد است که نوسازی نیروهای هسته‌ای راهبردی مهم‌ترین اولویت ایالات متحده امریکا و دونالد ترامپ برای حمایت از امریکا و متحدان آن است.

دورنما

«بحران زی» بودن جامعه چندپاره صهیونیستی

احسان شیخون

رژیم صهیونیستی در سال ۱۹۱۷ طی بیانیه بالفور تلاش خود را در عرصه بین‌المللی برای تأسیس آغاز کرد. رژیمى که بر پایه جنبش صهیونیسم، تاکنون فراز و فرودهای بسیاری را از سرگذرانیده است. جنبش صهیونیسم با هدف تشکیل میهنی عمدتاً منشأ داخلی دارند وجود داشته و دوم مهاجرت بیش از ۴۰ هزار یهودی با ملیت‌های مختلف به خاورمیانه شد. جامعه‌ای که بر پایه مذهب بنیان نهاده شده، ساکنان آن از ملیت‌های مختلفی دور هم جمع شده‌اند و سرانجام در سال ۱۹۴۸ با اشغال بخش بزرگی از فلسطین اعلام موجودیت کرد. از آن زمان تاکنون منازعات بسیاری میان رژیم اشغالگر و اعراب به ویژه فلسطینیان در جریان بوده است. مهم‌ترین این جنگ‌ها و منازعات، جنگ‌های ۱۹۴۸، کانال سوئز، جنگ شش روزه، جنگ یوم کپور، جنگ داخلی لبنان، جنگ علیه حزب‌الله لبنان، جنگ علیه حماس در غزه و منازعات پرآکنده با لبنان و سوریه است. اسرائیلی‌ها در این منازعات از طرف غفوی الملل و شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد، به‌طور مکرر به نقض حقوق بشر و انجام جنایات جنگی متهم شده‌اند.

رژیم صهیونیستی با جمعیتی بالغ بر ۹ میلیون نفر با مرکزیت تل‌آویو و شش استان حیفا، شمال، مرکز، اورشلیم، تل‌آویو و جنوب تشکیل یافته است. البته اسرائیلی‌ها، اورشلیم را مرکز سیاسی خود معرفی کرده‌اند که تنها معدودی از دولت‌ها از جمله ایالات متحده آن را به رسمیت می‌شناسد. نقش آفرینان اصلی در عرصه سیاست اسرائیل آغاز هستند

که مهم‌ترین آنها حزب کارگر (تعلقات ناسیونالیستی ملایم و طرفدار جدایی دین از سیاست)، لیکود (تعلقات ناسیونالیستی افراطی)، مفدال (تعلقات ملی- مذهبی)، شاس (تعلقات مذهبی- دینی صرف)، مرتض (تعلقات سکولار و تکثرگرایانه)، کادیما و احزاب عرب هستند. این احزاب همواره تلاش دارند سهم بیشتری از پارلمان رژیم صهیونیستی یا همان کنتس را به‌دست بیاورند. هر حزبی که نزدیک به ۲ درصد از آرا به‌دست بیاورد، می‌تواند وارد کنتس شود و به این ترتیب احزاب سیاسی برای تشکیل کابینه، به ۶۱ کرسی از ۱۲۰ کرسی کنتس نیاز دارند و در غیر این حالت، دولت ائتلافی تشکیل می‌دهند. این مسئله اختراعی ناشی از به چالش و بن‌بست سیاسی مهمی شد که در نهایت طس ائتلافی بین نتانیاهو و گانتس کابینه تشکیل شد، هر چند در روزهای گذشته اخباری درباره اختلاف جدی بر سر بودجه ۲۰۲۰ میان گانتس و نتانیاهو و تصمیم بر انحلال کابینه ائتلافی شنیده می‌شود. در این میان شیوع افکار گسیخته پیماری ناشی از ویروس کرونا و پیامدهای اقتصادی آن به همراه فساد مالی نتانیاهو و سوءمدیریت، خشم مردم را به همراه داشته و خواستار استعفاى وی شده‌اند. جامعه اسرائیلی ماهیتاً از داخل، جامعه‌ای است چند ملتیتی (چندپاره) که حول

جامعه اسرائیلی ماهیتاً از داخل، جامعه‌ای است چند ملتیتی (چندپاره) که حول مذهب به‌گونه‌ای تشکیلدهنده گردهم آمده، چند دستگی سیاسی گسترده‌ای در آن وجود دارد و در مدت اخیر نیز، ناکارآمدی و سوءمدیریت سیاسی، اجتماعی و اقتصادی آن سبب سباز گسست بیشتری در آن شده است

مذهب به‌گونه‌ای شکننده گردهم آمده،

چند دستگی سیاسی گسترده‌ای در آن وجود دارد و در مدت اخیر نیز، ناکارآمدی و سوءمدیریت سیاسی، اجتماعی و اقتصادی آن سبب‌ساز گسست بیشتری در آن شده است. از ابتدای تاریخ تشکیل ایسن رژیم، چنین گسست‌هایی که عمدتاً منشأ داخلی دارند وجود داشته و دولتمردان اسرائیلی سعی در مدیریت آن با استفاده از شرایط بین‌المللی داشته‌اند. به این ترتیب صهیونیست‌ها همواره با دشمن‌سازی بیرونی، چندپارگی‌های داخلی را برای مدتی مسکوت کرده‌اند. نمونه دشمن‌سازی اعراب، حکومت بحث عراق و اکنون نیز جمهوری اسلامی ایران

را قالب این خط‌مشی قابل تعریف است. با توجه به شرایط داخلی و بین‌المللی کنونی رژیم صهیونیستی نکاتی را باید مدنظر داشت: اول: گسست روزافزون اتحاد درونی رژیم صهیونیستی؛ تحولات کنونی و پیش‌روی رژیم صهیونیستی به دلیل فساد و سوءمدیریت سیاستمداران، نشان از گسست فزاینده در جامعه چندپاره آن دارد. خشمونت‌های خیابانی اخیر به دلیل تبعات اقتصادی – بهداشتی ناشی از کرونا، موج بیکاری ۲۷درصدی و فساد نتانیاهو که باعث ورود سازمان اطلاعات و امنیت داخلی شایاک و لشین بت در جلوگیری از این اعتراضات شده، نشان از شرایط بحرانی در درون است. نقض حقوق شهروندی، موج دستگیری‌ها، خشونت علیه تظاهرکنندگان در کنار نقض فاحش حقوق بشر از طرف رژیم صهیونیستی در ارتباط با فلسطینیان مسائلی می‌باشد که در شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد قابل طرح است.

دوم: حیات و مصات اسرائیلی‌ها منوط به دشمن‌سازی بیرونی است. رژیم صهیونیستی همواره نیازمند مطرح شدن در رأس رخدادهای بین‌المللی را دارد تا از این طریق ضمن نشان دادن خود به‌عنوان موجودیتی مهم و تأثیرگذار، افکار عمومی داخلی را منحرف و اتحاد لازم را میان جامعه‌ای چندپاره ایجاد نماید. آنچه نمایان به نظر می‌رسد اینکه دشمن‌سازی بیرونی دولتمردان این رژیم قرار بوده چنین اتصادی را حفظ نماید. خط‌مشی کابینه‌های مختلف این رژیم و به ویژه نتانیاهو در مقابل ایران حاکی از این مهم است. به این ترتیب دو نکته را باید موردتوجه قرار داد: نکته اول اینکه رژیم صهیونیستی تا جایی که بتواند علیه ایران فضا‌سازی، اقدامات و تبلیغات خرابکارانه انجام خواهد داد، به‌خصوص با توجه به شرایط نامناسب داخلی حاکم بر آن. نکته دوم خط‌مشی دولتمردان جمهوری اسلامی ایران در به حاشیه راندن رژیم صهیونیستی در عرصه بین‌المللی است. در این زمینه دو خط‌مشی می‌تواند مورد توجه قرار گیرد؛ ابتدا اینکه همانند برخی دولت‌ها (مانند دولت مالزی) نسبت به رسمیت نشناختن این رژیم، ضامن به اقدامات صورت گرفته توسط صهیونیست‌ها، موضع‌گیری سرسختانه‌ای اتخاذ نماییم. خط‌مشی دوم به گشتاور همکاری‌ها و اتحاد‌های بین‌المللی جمهوری اسلامی ایران بازمی‌گردد. به این صورت که هر اندازه دایره روابط کشورمان با سایر کشورها وسیع‌تر و گسترده‌تر شود و بر ضرب نفوذ منطقه‌ای و جهانی جمهوری اسلامی افزوده شود، تبلیغات منفی رژیم صهیونیستی علیه کشورمان ناکارآمدتر و در نتیجه روز‌به‌روز فرایند به حاشیه رفتن این موجودیت تسریع می‌شود. با توجه به آنچه از شرایط درونی آینده‌ای نه‌چندان دور، شاهد افزایش تنش‌های درونی و متعاقباً سیاست خارجی تهاجمی‌تر از این رژیم در خاورمیانه و به ویژه نسبت به جمهوری اسلامی ایران خواهیم بود.